
382

Wet van 26 juni 1975, houdende voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven (Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is voorlopige regelen te geven voor de instelling van een fonds waaruit uitkeringen kunnen worden toegekend aan personen die ten gevolge van een geweldsmisdrijf zwaar lichamelijk letsel hebben bekomen, alsmede aan bepaalde nabestaanden van die personen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1

Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

het fonds: het schadefonds geweldsmisdrijven, bedoeld in artikel 2;

Onze Minister: Onze Minister van Justitie;

de commissie: de commissie, bedoeld in artikel 8, die met het beheer van het fonds is belast;

de benadeelde: het slachtoffer, onderscheidenlijk de nabestaande, door of namens wie een verzoek om een uitkering bij het fonds is ingediend.

Artikel 2

1. Er is een schadefonds geweldsmisdrijven. De uitkeringen en overige kosten van dit fonds komen, voor zover daarin niet op andere wijze kan worden voorzien, ten laste van de begroting van het Departement van Justitie.
2. Het fonds is rechtspersoon en gevestigd te 's-Gravenhage. De voorzitter van de commissie, of degene die hem vervangt, vertegenwoordigt het fonds in en buiten rechte.

Artikel 3

1. Uit het fonds kunnen uitkeringen worden gedaan:
 - a. aan een ieder die ten gevolge van een in Nederland opzettelijk gepleegd geweldsmisdrijf zwaar lichamelijk letsel heeft bekomen;

- b. aan Nederlanders die ten gevolge van een aan boord van een Nederlands vaartuig of luchtvaartuig buiten Nederland opzettelijk gepleegd geweldsmisdrijf zwaar lichamenteel letsel hebben bekomen;
 - c. aan nabestaanden van een onder a of b bedoeld persoon, indien deze ten gevolge van het misdrijf is overleden.
2. Voor de toepassing van het vorige lid gelden als nabestaanden de overblijvende echtgenoot, de kinderen en de ouders van de overledene, voor zover zij voor hun onderhoud van hem afhankelijk waren.
 3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder opzettelijk gepleegd geweldsmisdrijf begrepen: de strafbare poging daartoe.

Artikel 4

1. De uitkering wordt naar redelijkheid en billijkheid bepaald. Zij belooft ten hoogste het bedrag van de door het letsel of overlijden veroorzaakte schade. Een uitkering blijft achterwege indien de financiële omstandigheden waarin de benadeelde verkeert zodanig zijn, dat de schade zonder overwegend bezwaar door hem of degene van wie hij voor zijn onderhoud afhankelijk is, gedragen kan worden.
2. Bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald welke bedragen ten hoogste kunnen worden uitgekeerd. Deze bedragen kunnen verschillen naar gelang van de aard van de schade.
3. Indien de door het misdrijf aan de benadeelde toegebrachte schade blijft beneden een door Ons vast te stellen som, vindt geen uitkering plaats. Deze som bedraagt ten hoogste f 300.

Artikel 5

Een uitkering blijft achterwege of wordt op een geringer bedrag bepaald, voor zover de toegebrachte schade mede te wijten is aan het slachtoffer of de nabestaande.

Artikel 6

1. Geen uitkering wordt toegekend ter zake van:
 - 1°. schade die langs burgerrechtelijke weg is of kan worden verhaald;
 - 2°. schade in welke vergoeding op andere wijze is of kan worden voorzien.
2. In gevallen waarin het onderzoek naar de vraag of in de vergoeding van de schade niet op andere wijze kan worden voorzien, dan wel het invorderen van het bedrag van de schade, zou leiden tot ernstige vertraging in de behandeling van het verzoek, of tot van de benadeelde in redelijkheid niet te vergen kosten, kan niettemin bij de uitkering met die schade rekening worden gehouden.
3. Het fonds treedt voor het aan de benadeelde uitgekeerde bedrag in de rechten die deze ter zake van de door hem geleden schade tegenover derden heeft. Het oefent deze rechten niet uit dan met toestemming van Onze Minister.

Artikel 7

1. Een verzoek om een uitkering moet bij het fonds worden ingediend binnen zes maanden na de dag waarop het misdrijf is gepleegd. Wordt het verzoek door een nabestaande gedaan, dan begint die termijn te lopen van de dag van het overlijden. Het verzoek is echter in geen geval ontvankelijk, wanneer het wordt ingediend nadat twee jaren zijn verstreken sedert het plegen van het misdrijf.

2. Indien een verzoek tijdig is ingediend, kan, zolang nog niet op het verzoek onherroepelijk is beslist, een aanvullend verzoek worden gedaan met betrekking tot schade die ten tijde van de indiening van het eerste verzoek nog niet bekend was.

Artikel 8

1. Op het verzoek wordt beslist door een commissie die met het beheer van het fonds is belast.
2. De commissie bestaat uit vijf leden, die door Ons worden benoemd en ontslagen. Een van die leden wordt door Onze Minister als voorzitter aangewezen. Wij benoemen tevens zoveel plaatsvervangende leden als Wij dienstig oordelen.
3. De benoeming van de leden en plaatsvervangende leden van de commissie geschiedt voor de tijd van vijf jaar, behoudens de mogelijkheid van eerder ontslag op eigen verzoek. Aansluitend op die termijn is herbenoeming mogelijk. Het lidmaatschap eindigt bij het bereiken van de leeftijd van zeventig jaren.
4. Aan de commissie is een secretaris verbonden, die door Onze Minister, de commissie gehoord, wordt benoemd en ontslagen.

Artikel 9

1. De daarvoor in aanmerking komende autoriteiten, colleges en ambtenaren verschaffen de commissie zoveel mogelijk de door haar verlangde inlichtingen. De commissie kan ook inlichtingen inwinnen bij andere personen, wanneer zij dit ter vervulling van haar taak nodig acht.
2. De commissie kan getuigen en deskundigen oproepen. De benadeelde is bevoegd bij de ondervraging van de getuigen en deskundigen aanwezig te zijn; hij wordt daartoe van de voorgenomen ondervraging in kennis gesteld.
3. De benadeelde kan zich te allen tijde door een gemachtigde doen vertegenwoordigen, tenzij de commissie zijn persoonlijke verschijning verlangt. In dat laatste geval kan hij zich door een raadsman doen bijstaan.

Artikel 10

De leden en plaatsvervangende leden van de commissie leggen, alvorens aan de werkzaamheden van de commissie deel te nemen, de eed of belofte af, dat zij hun taak overeenkomstig de gestelde voorschriften naar geweten zullen vervullen. Onze Minister geeft nadere regels betreffende de wijze waarop de eed of de belofte wordt afgelegd.

Artikel 11

De leden en plaatsvervangende leden van de commissie genieten vergoeding voor reis- en verblijfkosten en verdere vergoeding. Vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede voor tijdverzuim, wordt voorts toegekend aan de in artikel 9, tweede lid, bedoelde getuigen en deskundigen, en aan de benadeelde indien de commissie zijn persoonlijke verschijning verlangde. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld.

Artikel 12

De inrichting en werkwijze van de commissie en het secretariaat worden nader geregeld bij algemene maatregel van bestuur. Daarbij kan worden voorzien in de instelling van een of meer subcommissies die voor bepaald omschreven werkzaamheden namens de commissie kunnen optreden.

Artikel 13

1. De beslissing op het verzoek is met redenen omkleed. De secretaris zendt onverwijld bij aangetekende brief afschrift van de beslissing aan de benadeelde. Hij doet tevens mededeling van het rechtsmiddel dat tegen die beslissing kan worden aangewend.
2. De commissie kan, vooruitlopend op haar beslissing, een voorlopige uitkering doen.
3. De beslissing tot het toekennen van een uitkering doet een vordering op het fonds ontstaan voor het bij die beslissing toegekende bedrag. De secretaris zorgt dat de beslissing zo spoedig mogelijk ten uitvoer wordt gelegd.

Artikel 14

1. De benadeelde kan, binnen 30 dagen na de verzending van het aangetekend schrijven waarbij de beslissing van de commissie aan hem is medege-deeld, een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij het Gerechtshof te 's-Gravenhage, indien
 - a. het verzoek om een uitkering is afgewezen, dan wel
 - b. het bedrag van de toegekende uitkering zodanig is, dat de commissie, alle ter zake dienende omstandigheden in aanmerking genomen, niet in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen.
2. De griffier brengt het bezwaarschrift ter kennis van de secretaris van de commissie. Deze stelt in zijn archief berustende stukken die op de zaak betrekking hebben, onverwijld ter beschikking van het hof.

Artikel 15

Wanneer het bezwaarschrift kennelijk niet ontvankelijk of ongegrond is, kan het hof daarop terstond beslissen. In andere gevallen bepaalt de voorzitter dag en uur voor de behandeling van het bezwaarschrift. Hij stelt de benadeelde in de gelegenheid het bezwaarschrift in persoon of door een gemachtigde te doen toelichten.

Artikel 16

De behandeling van het bezwaarschrift geschiedt overeenkomstig de voorschriften gesteld bij artikel 9 van deze wet en de artikelen 429g, 429i, eerste lid, 429k, eerste lid, en 429l van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Oproepingen en mededelingen vinden plaats op de wijze voorgeschreven krachtens artikel 429r van dat wetboek.

Artikel 17

Met de behandeling van het bezwaarschrift is een uit drie leden van het hof samengestelde bijzondere kamer belast. Alle verhoren kunnen ook aan een van de leden van die kamer worden opgedragen.

Artikel 18

1. De beschikking van het hof is met redenen omkleed. Zij is niet aan enig rechtsmiddel onderworpen. Afschrift van de beschikking wordt aan de benadeelde en de secretaris van de commissie toegezonden.
2. Vernietigt het hof de beslissing van de commissie dan wijst het de zaak naar de commissie terug ten einde daarin opnieuw te beslissen.
3. Op de nadere beslissing van de commissie zijn de artikelen 13-18 van toepassing.

Artikel 19

1. Onze Minister kan nadere regels stellen omtrent de inrichting en de administratie van het fonds en het daarop uit te oefenen toezicht.
2. Aan de Algemene Rekenkamer wordt desverlangd inzage gegeven van de boeken en bescheiden en worden alle inlichtingen verstrekt, die zij nodig acht om een juist inzicht te krijgen in het beheer van het fonds.

Artikel 20

De commissie doet jaarlijks verslag aan Onze Minister over haar werkzaamheden en de aan deze wet gegeven toepassing. Onze Minister zendt dit verslag, met de opmerkingen waartoe het hem aanleiding geeft, aan de Staten-Generaal.

Artikel 21

Een ieder die met enige werkzaamheid ter uitvoering van deze wet wordt belast, is verplicht tot geheimhouding van hetgeen in die hoedanigheid te zijner kennis wordt gebracht, voor zover hij het vertrouwelijke karakter daarvan redelijkerwijze moet kunnen vermoeden.

Artikel 22

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld ter uitvoering van deze wet.

Artikel 23

1. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.
2. Geen uitkering wordt toegekend ter zake van enig misdrijf dat vóór 1 januari 1973 is voorgevallen. Tenzij op grond van artikel 7, eerste lid, een langere termijn van toepassing is, kan ten aanzien van een misdrijf dat op of na 1 januari 1973, doch vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet is voorgevallen, een verzoek, als in dat artikel bedoeld, uiterlijk twee maanden na dat tijdstip worden ingediend.

Artikel 24

Deze wet kan worden aangehaald als 'Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven'.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staat sblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 26 juni 1975.

Juliana

De Minister van Justitie,
Van Agt

Uitgegeven de tweeëntwintigste juli 1975

De Minister van Justitie a.i.,
De Gaay Fortman

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1972, 12 131; 1972/73, 12 131;
1973/74, 12 131; 1974/75, 12 131
Hand. II 1974/75, blz. 2851-2862, 2899-2908,
2999-3000
Kamerstukken I 1974/75, 12 131 (74, 74a, 74b)
Hand. I 1974/75, blz. 1119-1122, 1136-1139